

- c) teorii okrętu i napędu okrętowego — na katedrę teorii okrętów,
- d) technologii budownictwa okrętowego — na katedrę technologii okrętów,
- e) meteorologii morskiej i przyrządów nawigacyjnych — na katedrę urządzeń nawigacyjnych,
- f) spawalnictwa i wykonywania ustrojów stalowych — na katedrę spawalnictwa,
- g) kotłów parowych i maszynoznawstwa — na katedrę kotłów parowych,
- h) turbin parowych, spalinowych i sprężarek wirnikowych — na katedrę maszyn cieplnych wirnikowych,
- i) maszyn i urządzeń okrętowych pomocniczych — na katedrę okrętowych urządzeń pomocniczych,
- j) budowy i projektowania statków rzecznych i ma-

łych morskich — na katedrę statków śródlądowych,

k) budowy pomp — na katedrę pomp,

2) na Wydziale Budownictwa Lądowego:

- a) wytrzymałości materiałów i statyki budowli — na katedrę mechaniki budowli,
- b) żelbetnictwa i ustrojów żelbetowych — na katedrę żelbetnictwa,
- c) teorii mostów i budowy mostów stalowych — na katedrę mostów stalowych,
- d) budowy mostów żelbetowych — na katedrę mostów żelbetowych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1953 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: A. Rapacki

427

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 16 marca 1953 r.

w sprawie zakresu powszechnej elektryfikacji we wsiach i osiedlach w 1953 r.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. Nr 28, poz. 256 i z 1952 r. Nr 23, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne obejmuje w budynkach osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, w zależności od przychodu szacunkowego tych gospodarstw, wykonanie następujących urządzeń elektrycznych:

- 1) w I grupie — przy przychodzie szacunkowym do 6.700 zł:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu lub na żądanie uprawnionego;
 - 1 punktu świetlnego w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) w II grupie — przy przychodzie szacunkowym od 6.700 zł do 13.400 zł:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- 3) w III grupie — przy przychodzie szacunkowym powyżej 13.400 zł:
 - 3 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich.

2. Przez przychód szacunkowy w rozumieniu ust. 1 rozumie się przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustalony dla celów podatku gruntowego w roku poprzedzającym rok przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.

§ 2. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia innych budynków w urządzenia elektryczne obejmuje:

- 1) w budynkach użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie — wykonanie punktów świetlnych i siłowych zgodnie z planem inwestycyjnym;
- 2) w budynkach osób innych niż wymienione w § 1 i § 2 pkt 1 wykonanie urządzeń elektrycznych takiej grupy spośród wymienionych w § 1 ust. 1, do jakiej właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad, ustalonych uchwałą nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920).

§ 3. Niedoprowadzenie przewodów elektrycznych do niektórych budynków mieszkalnych lub gospodarskich we wsiach lub osiedlach objętych powszechną elektryfikacją może być uzasadnione tylko oczywistymi względami techniczno-gospodarczymi, a w szczególności znacznym oddaleniem od skupisk zabudowań wsi lub osiedla.

§ 4. 1. Dodatkowe instalacje świetlne w budynkach osób, które wymienione są w § 1 ust. 1 i § 2 pkt 2, będą wykonane łącznie z przeprowadzeniem podstawowych urządzeń odbiorczych na wnioski tych osób, zgłoszone do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu powszechnej elektryfikacji dla danej wsi lub osiedla.

2. Kosztorys tych dodatkowych urządzeń przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa przedstawia wnioskodawcy do zaakceptowania przed rozpoczęciem robót. Przedsię-

biorstwo przystąpi do wykonania dodatkowych robót, o ile wnioskodawca zaakceptuje kosztorys w ciągu 7 dni od daty otrzymania kosztorysu i przed rozpoczęciem robót wpłaci, w sposób wskazany przez przedsiębiorstwo, kwotę objętą kosztorysem.

3. Ostateczne rozliczenie nastąpi na podstawie rachunku po wykonaniu robót i nie powinno w zasadzie odbiegać od kosztorysu.

§ 5. Traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 23 sierpnia 1951 r. w sprawie zakresu powszechnej elektryfikacji we wsiach i osiedlach (Monitor Polski Nr A-106, poz. 1558).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Rolnictwa: J. Dąb-Kociol

428

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 19 marca 1953 r.

w sprawie ustalenia formy pokwitowań kaucyjnych wydawanych na zabezpieczenie zwrotu zużytych butelek (fiolek) po niektórych antybiotykach, jak również po insulinit, surowicach i szczepionkach, sposobu ewidencjonowania kaucji oraz sposobu przekazywania niektórych kategorii butelek.

Na podstawie § 3 ust. 4 oraz § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie obowiązku zaofiarowania do zbiórki używanych butelek po niektórych lekach (Dz. U. Nr 29, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „rozporządzenie” oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie obowiązku zaofiarowania do zbiórki używanych butelek po niektórych lekach (Dz. U. Nr 29, poz. 193).

§ 2. Przy pobieraniu kaucji, przewidzianej w § 3 rozporządzenia, sprzedawca w punkcie sprzedaży leków obowiązany jest wystawić pokwitowanie według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3. Punkty sprzedaży leków wymienionych w § 1 ust. 1 rozporządzenia, zarówno jednostki handlu hurtowego jak i detalicznego, obowiązane są prowadzić miesięczne wykazy pobranych, zwróconych i przepadłych kaucji według wzoru, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 4. Punkty sprzedaży leków wymienionych w § 1 ust. 1 rozporządzenia zapisują sumy uzyskane z przepadłych kaucji na rachunek eksploatacji opakowań.

§ 5. 1. Jednostki określone w § 4 rozporządzenia, z wyjątkiem jednostek podległych Ministrowi Rolnictwa,

przekazują w terminie do dnia 20 każdego miesiąca nagromadzone w miesiącu ubiegłym butelki po zużytych lekach do właściwych terenowych hurtowni Centrali Handlowej Farmaceutycznej „Centrofarm”.

2. Do przesyłki należy dołączyć specyfikację z zaznaczeniem nazwy jednostki przekazującej.

§ 6. 1. Jednostki określone w § 4 rozporządzenia, podległe Ministrowi Rolnictwa, przekazują w terminie do dnia 20 każdego pierwszego miesiąca kwartału nagromadzone w kwartale ubiegłym butelki po zużytych lekach do hurtowni terenowych Centrali Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego „Centrowet”.

2. Przepis § 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Hurtownie Centrali „Centrowet” przekazują butelki ze specyfikacją do Centrali Handlowej Farmaceutycznej „Centrofarm”.

§ 7. Przekazanie, o którym mowa w §§ 5 i 6, powinno nastąpić najpóźniej w terminie do 4 miesięcy od dnia nabycia leków.

§ 8. Procent ubytku butelek przekazywanych przez jednostki określone w §§ 5 i 6 nie może przekraczać 4% ilości otrzymanej przez te jednostki.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 19 marca 1953 r. (poz. 428).

(nazwa przedsiębiorstwa)

Pokwitowanie nr . . .

Na sumę złotych . . . (słownie . . .) z tytułu kaucji na zabezpieczenie zwrotu butelek (fiolek).

Kaucja przepada . . . (data)

pieczęć firmowa

podpis